

[C. F. Sørensen.]

Forslag for i en lang Række af Aar endelig at faa ikke relativ, men virkelig Ro om vor førende Scene.

Godskesen: Jeg kan ikke, saaledes som de to ærede foregaaende Ordførere, sige, at jeg taler paa mit Partis Vegne ganske i Almindelighed, thi jeg ved ikke, hvilken Stilling alle de enkelte Medlemmer af mit Parti vil indtage, men jeg kan for mit eget Vedkommende sige, at jeg med meget stor Glæde vil stemme for dette Lovforslag. At jeg billigede Forslagets Principper, har jeg vel tilstrækkeligt tilkendegivet derved, at jeg som Medlem af Teaterkommissionen har underskrevet denne Kommissions Betænkning, men jeg kan ogsaa tiltræde de Ændringer, der senere er vedtaget i Teaterkommissionens Forslag, og særlig er jeg glad ved, at det udtrykkeligt er blevet sagt — hvad der dog vel ogsaa uden udtrykkelig Fremhæven maatte antages —, at Teatret ønskes opretholdt med alle de tre Kunstarter, som det nu i saa mange Aar har dyrket. Jeg vil altsaa kunne tiltræde Lovforslaget, uden at jeg for mit Vedkommende i Øjeblikket har Ønsker om Forandringer. Saadan som Forholdene nu ligger, og efter den udførlige Behandling, som Lovforslaget har været Genstand for i det andet høje Ting, er det derfor ganske uforholdt for mig paa dette Tidspunkt at gennemgaa Lovforslagets enkelte Bestemmelser og navnlig at tage Stilling til de forskellige kritiske Indvendinger fra Partiet Venstres Side. Den ærede Ordfører for Venstre fremkom med en hel Del forskellige, smukt formede Udtalelser, som naturligvis fortjener Overvejelse fra vor Side, men denne Overvejelse bør efter min Mening finde Sted i Udvalget.

En Ting vil jeg dog gerne sige allerede nu, og det er, at jeg tror ikke, man skal gøre sig Forventning om højere Tilskud, større Ofre fra de storkøbenhavnske Kommuners Side. Det kongelige Teater er en Statsinstitution, og der kan derfor med lige saa lidt Ret forlanges Tilskud fra Kommunerne, som der f. Eks. kunde forlanges Tilskud til Universitetet, fordi det nu engang ligger i Storkøbenhavn, skønt dog ogsaa Universitetet faktisk bruges meget mere af Storkøbenhavns Indvaanere og deres Børn, end det bruges af Provinsens Beboere. Det er heller ikke det Synspunkt, der har gjort sig gældende. Hvis det kun var Spørgsmaal om et direkte Tilskud, saa vilde sikkert alle tre storkøbenhavnske Kommuner have sagt nej, saaledes som det ogsaa er forudsat i de Erklæringer, der foreligger fra alle de tre

Kommuners Kommunalbestyrelser. Men Synspunktet er et andet, som ligger inden for Kommunernes naturlige Omraade, det er Hensynet til at skaffe den ubemidlede Ungdom Adgang til at se god Kunst. Det er en kommunal Opgave i det hele at uddanne Ungdommen, at sørge for Skolevæsenet, derunder ogsaa at sørge for et noget udvidet Skolevæsen, saa at den store Ungdom bliver i Stand til at erhverve sig en nogenledes solid almen Uddannelse. Det betragter vi som liggende inden for vor Opgave, derfor er vi villige til at bringe Ofre, og vi har gjort det i det Omfang, som vi nu mente, det var overkommeligt. Men man skal ikke deraf drage nogen Slutning om, at vi vil gaa videre til et egentligt Tilskud. Det vil vi ikke kunne inddrage os paa uden at komme ind paa et Skraaplan, som vi vilde kunne rutsche saa langt ned ad, at vi overhovedet ikke vidste, hvor vi endte.

Paa dette Punkt kan jeg altsaa allerede nu sige, at jeg tror ikke, det vil nytte at stille større Krav. Hvorvidt man paa nogle af de andre Punkter, som blev fremhævet af den ærede Ordfører for Venstre, kan naa til en Overenskomst, som paa en eller anden Maade kan tilfredsstille ham, det ved jeg ikke, det kan jeg slet ikke sige noget om i Øjeblikket, men naturligvis vilde det kun glæde mig, om man i en Sag, der har en saadan national Betydning, som jeg tillægger denne Sag, kunde samle alle Rigsdagens Partier og dermed altsaa alle Befolkingsklasser om en enig Løsning.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til velvillig Behandling.

Marie Hjelmer: Jeg tror ikke, man siger noget urigtigt, naar man anfører, at der ikke inden for noget Parti hersker fuld Enighed om, hvordan Spørgsmaalet om Det kongelige Teater skal gribes an. Det er de forskellige Synspunkter, der anlægges, og selv om et Parti staa sammen ved Afstemningen, kan det dog tænkes, at den personlige Opfattelse hos en og anden er forskellig fra de andres.

Det er mange Synspunkter, der gør sig gældende over for dette Forslag. Der er jo en hel Del, som hævder, at de, der bor fjernt fra København og vanskeligt kan komme i Det kongelige Teater, ingen Interesse har i at opretholde dette og ingen Pligt har til igennem deres Statsskat at yde deres Bidrag til Det kongelige Teater. Jeg tror, man akkurat lige saa godt kan vende Sagen om og sige, at der er Op-gaver langt borte fra København, som Københavnerne igennem deres Statsskat yder